

Maaneder. Men dertil kunde efter min Mening Regjeringen gjøre meget Mere, end den har gjort i de senere Aar, da man har klaget over de lange Samlinger; thi jeg troer ogsaa, at det vilde fremme Arbeidet betydeligt, hvis Lovforslagene bleve forelagte lidt tidligere i Sessjonerne, end det oftest nu skeer, og naar man fra den 27de Februar ikke kan være forberedt til at tage imod Rigsdagen til 1ste October, saa veed jeg ikke, hvornaar man under ordinære Forhold vil være istand dertil. Eigesaa troer jeg ogsaa, at, hvis vi havde faaet Finantsloven forelagt strax, da vi mødte i Begyndelsen af October, hvilket dog nærmest turde være overensstemmende med Grundloven, da vilde ogsaa dette Moment have bidraget til at fremme Arbejderne.

Bille: Der er en vis Mistænksomheds Sæd, som ofte udsaaes og desværre finder en villig Jordbund at vore i, og den ærede sidste Taler (Berg) har udsaaet en saadan. Men han har støttet den paa et Factum, som er saa fuldstændigt irrigtigt, at man kun behøver at godtgjøre denne Irrigtighed for at bevise, at den Sæd, han har udsaaet, ikke kan fæste Rod. Han gaar ud fra den Forudsætning, at, naar der har været talt om og anfet over Sessjonernes Langvarighed, saa skulde dette hænge sammen med Bestrebelse, der gik ud paa at trykke Folkethinget ned, deels overfor Regjeringen deels overfor Lands-thinget, og lægge Hindringer i veien for de Reformbestrebelse, der udgik fra dette Thing. Dertil er for det Første at svare, at er der noget Sted, hvorfra Klagerne udgaae, saa er det fra selve denne Sæl; der er ikke nogen Kreds her i Landet, hvorfra Klagerne over Sessjonernes Langvarighed lyde saa stærkt som netop fra Folkethinget, og en stor Deel af de offentlige Klager, der ofte ere komne frem, ere netop udgaaede som en Gjenklang herfra. Dernæst gik det ærede Medlem ud fra den Forudsætning, at man „pludselig“ og „navnlig nu“ skulde have klaget over Sessjonernes Langvarighed; men dette er en fuldstændig Bildfarelse. Saalangt min Grindring naaer tilbage — og den naaer tilbage hiinsides Heelstatskrørelserne efter Oprørskrigen — har

det været en Gjenstand for fortsatte Besværinger, at en saa stor Deel af Tiden, en saa stor Deel af Aaret optoges af parlamentariske Forsamlinger af den ene og den anden Art. Det ærede Medlem kunde have faaet et endnu større Tal i sin Beregning, hvis han, hvad der vilde være fuldkommen besøiet, havde medtaget de Samlinger, der fandt Sted af de Slesvigske og Holsteinske Stænder, hvis Forhandlinger jo ligeledes hørte med til det parlamentariske Arbejde, der udførtes i vort Land. Dengang blev der, ikke nu og da, men aldeles stadig fremhævet, i hvilken Grad det var svækkende for den politiske og constitutionelle Interesse, at en saa stor Deel af Aaret optoges af forskjellige Forsamlinger, og der klagedes over, at Landet kvaltes under den altfor store parlamentariske Frodigthed. Der var imidlertid i hine Dage een Omstændighed, som man ikke maa glemme, naar man overveier de forskjellige Indtryk, som Forhandlingerne dengang fremkaldte, og det Indtryk, som ledsager vore Debatter; i de Tider, vi her tale om — om trent fra 1850, eller om man vil fra 1849 til 1864. — svævede der i vore parlamentariske Forsamlinger saadanne Spørgsmaal, at hele Nationens meest levende Interesse var knyttet dertil; der forttes først i Rigsdagen, siden navnlig i Rigsraadet, Debatter, som havde en saadan Betydning for hele Landets Fremtid og grebe saa dybt ind i enhver Borgers Følelse af, hvad Fædrelandets Dærv krævede, at disse Forhandlinger fulgtes med en Deeltagelse, som umulig kan ventes, naar vi forhandle Spørgsmaal af den mere jævne og dagligdags Art, som ere faldne i vor Lov siden 1864, hvor, afset fra selve Forsatningsstriden, næsten enhver stor politisk Forhandling har været og har maattet være ubeløstet fra vore parlamentariske Forhandlinger. Denne Omstændighed maa ikke oversees. Men det, jeg særlig beder fastholdt, er, at Klagerne ere ikke opstaaede nu, men have lydt saa langt tilbage, som Grindringen overhovedet naaer i vort constitutionelle Liv. Men imidlertid er man ganske vist gaaet ud fra den Forudsætning, at fra den Dag, da den Alliggendernes Spaltning mellem forskjellige Forsamlinger, der hidtil havde fundet Sted, ophørte, fra den